

C/I/7226/2023
ADRET/299/2023
Exp.: 247-23 jvms

INFORME DE L'ADVOCACIA DE LA GENERALITAT

Assumpte objecte d'informe: consulta sobre dubtes plantejats en l'última junta consultiva per diversos ajuntaments els municipis dels quals estan inclosos en l'àmbit de la Reserva Valenciana de Caça de La Muela de Cortes (RVCMC), en relació amb el fet de si han de repercutir l'IVA en l'alienació dels permisos de caça major, en aplicació del Decret 3/2011 (Reglament de funcionament).

I. ANTECEDENTS

PRIMER. Petició d'informe

El sotssecretari del departament ha formulat una petició d'informe sobre l'assumpte identificat en l'encapçalament, amb entrada en aquesta advocacia en data 2 de juny de 2023. Amb la petició d'informe s'adjunta un escrit de la Direcció General de Medi Natural i d'Avaluació Ambiental en el qual es concreten els termes de la consulta.

SEGON. Qüestions plantejades

En l'escrit adjunt a la petició d'informe, la Direcció General de Medi Natural i d'Avaluació Ambiental, després d'exposar els antecedents de fet i jurídics base, exposa els dubtes següents, sobre els quals se sol·licita una contestació per part d'aquesta advocacia:

1. Un ajuntament ha de repercutir l'IVA (Impost sobre el Valor Afegit) en l'alienació dels permisos de caça (venda de les quotes d'entrada) que li assigna la direcció general competent en l'administració i la gestió de l'RVCMC?
2. En cas positiu, quin seria el tipus d'IVA aplicable?
3. En cas positiu, hi ha algun cas en què els ajuntaments (o alguna tipologia d'ajuntament en concret) queden exempts d'aquesta obligació?
4. D'altra banda, en relació amb els permisos destinats a SORTEIG públic:
 1. Ha d'aplicar aquesta conselleria l'IVA en el cobrament dels permisos que adjudica per aquesta modalitat (quotes d'entrada)?
 2. Les taxes previstes en la Llei 20/2017 estan sotmeses a IVA?
 3. Vinculat amb la pregunta anterior, és equiparable el cobrament de les quotes d'entrada i de les quotes complementàries en l'RVCMC amb el cobrament de les taxes per l'expedició d'un permís de caça i el seu abatiment en una zona de caça controlada?
5. Finalment, respecte a l'ingrés de la quota complementària (tant en exemplars de permisos de sorteig com en els procedents dels ajuntaments), estaria sotmesa a l'IVA?

II. CONSIDERACIONS JURÍDIQUES

PRIMERA. Caràcter del present informe

Aquest informe se sol·licita sobre la base de l'art. 5.3 de la Llei 10/2005, de 9 de desembre, de la Generalitat, d'assistència jurídica a la Generalitat, atesa la dificultat tecnicojurídica de la qüestió plantejada; revist, per tant, caràcter no preceptiu, d'acord amb el que es preveu en l'esmentat article 5, apartats 2 i 3. Així mateix, i d'acord amb el que es disposa en l'article 6 de la mateixa Llei 10/2005, de 9 de desembre, l'informe no és vinculant, sense perjudici de la qual cosa la resolució que s'aparte d'aquest haurà de motivar-se adequadament.

Els informes emesos per l'Advocacia General de la Generalitat es fundaran en dret, sense perjudici que, en aquests, els advocats de la Generalitat puguen fer els consells o advertiments que creguen necessaris per a la millor defensa dels interessos de la Generalitat, com ara la proposta d'estratègies processals, la conveniència d'arribar a acords o transaccions i altres d'anàlogues.

Sense perjudici de l'anterior, ha de ressenyar-se que la funció legal que té encomanada l'Advocacia de la Generalitat és assessorar en dret els òrgans de l'Administració, però no substituir aquests en la presa de les decisions pròpies de les competències que tenen encomanades.

SEGONA. Consideracions prèvies

Amb caràcter previ a analitzar jurídicament les qüestions que planteja el supòsit plantejat, s'han d'efectuar les consideracions següents:

1. Competència legal de la Direcció General de Tributs, dependent del Ministeri d'Hisenda i Funció Pública, per a la contestació a consultes tributàries que afecten l'aplicació de tributs estatals.

Els dubtes que es traslladen a aquesta Advocacia General afecten directament l'aplicació de la normativa de l'Impost sobre el Valor Afegit, impost de caràcter estatal respecte del qual no hi ha la possibilitat d'assumir competències normatives per part de les comunitats autònomes, però sí tindre el seu rendiment parcialment cedit a aquestes.¹

En relació amb aquest impost, la gestió, liquidació, recaptació i inspecció, així com la revisió dels actes dictats en via de gestió es duen a terme pels òrgans estatals que tinguen atribuïdes les funcions respectives, sense que hi haja possibilitat que les comunitats autònomes es facen càrrec, per delegació de l'Estat, de les competències esmentades.

L'article 85 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària (d'ara en avant, LGT), regula el deure d'informació i assistència als obligats tributaris. Aquest article disposa el següent:

¹ D'acord amb el que es disposa en l'apartat quatre de l'article únic de la Llei orgànica 3/2009, de 18 de desembre, que modifica l'article onzé de la Llei orgànica 8/1980, de finançament de les comunitats autònomes, i amb efectes des de l'1 de gener de 2009, se cedeix a les comunitats autònomes el 50 % del rendiment de l'Impost sobre el Valor Afegit produït en el seu territori.

Article 85. Deure d'informació i assistència als obligats tributaris

1. *L'Administració haurà de prestar als obligats tributaris la necessària informació i assistència sobre els seus drets i obligacions.*
2. *L'activitat a la qual es refereix l'apartat anterior s'instrumentarà, entre d'altres, mitjançant les actuacions següents:*
 - a) *Publicació de textos actualitzats de les normes tributàries, així com de la doctrina administrativa de més transcendència.*
 - b) *Comunicacions i actuacions d'informació efectuades pels serveis destinats a aquest efecte en els òrgans de l'Administració tributària.*
- c) Contestacions a consultes escrites.**
- d) *Actuacions prèvies de valoració.*
- e) *Assistència als obligats en la realització de declaracions, autoliquidacions i comunicacions tributàries.*

Per la seua banda, l'article 88 LGT regula les **consultes tributàries escrites** en els termes següents:

Article 88. Consultes tributàries escrites

1. ***Els obligats podran formular a l'Administració tributària consultes respecte al règim, la classificació o la qualificació tributària que en cada cas els corresponga.***
 2. *Les consultes tributàries escrites es formularan abans de la finalització del termini establert per a l'exercici dels drets, la presentació de declaracions o autoliquidacions o el compliment d'altres obligacions tributàries.*
- La consulta es formularà mitjançant un escrit dirigit a l'òrgan competent per a la contestació, amb el contingut que s'establisca reglamentàriament.*
3. *Així mateix, podran formular consultes tributàries els col·legis professionals, les cambres oficials, les organitzacions patronals, els sindicats, les associacions de consumidors, les associacions o fundacions que representen interessos de persones amb discapacitat, associacions empresarials i organitzacions professionals, així com les federacions que agrupen els organismes o entitats abans esmentats, quan es referisquen a qüestions que afecten la generalitat dels seus membres o associats.*
 4. *L'Administració tributària arxivarà, amb notificació a l'interessat, les consultes que no reuneixen els requisits establerts en virtut de l'apartat 2 d'aquest article i no siguen esmenades a requeriment de l'Administració.*
 5. ***La competència per a contestar les consultes correspondrà als òrgans de l'Administració tributària que tinguen atribuïda la iniciativa per a l'elaboració de disposicions en l'ordre tributari, així com la proposta o interpretació d'aquestes.***
 6. *L'Administració tributària competent haurà de contestar per escrit les consultes que reuneixen els requisits establerts en virtut de l'apartat 2 d'aquest article en el termini de sis mesos des de la seua presentació. La falta de contestació en aquest termini no implicarà l'acceptació dels criteris expressats en l'escrit de la consulta.*

7. El procediment de tramitació i contestació de les consultes es desenvoluparà reglamentàriament.

8. La competència, el procediment i els efectes de les contestacions a les consultes relatives a l'aplicació de la normativa duanera comunitària es regularà pel que disposa el Codi Duaner Comunitari.

Quant als efectes de les contestacions a les consultes tributàries escrites, l'article 89 LGT

Article 89. Efectes de les contestacions a consultes tributàries escrites.

1. La contestació a les consultes tributàries escrites tindrà efectes vinculants, en els termes previstos en aquest article, per als òrgans i les entitats de l'Administració tributària encarregats de l'aplicació dels tributs en la seua relació amb el consultant.

Sempre que no es modifique la legislació o la jurisprudència aplicable al cas, s'aplicaran al consultant els criteris expressats en la contestació, sempre que la consulta s'haja formulat en el termini al qual es refereix l'apartat 2 de l'article anterior i no s'hagen alterat les circumstàncies, els antecedents i altres dades recollides en l'escrit de consulta.

Els òrgans de l'Administració tributària encarregats de l'aplicació dels tributs hauran d'aplicar els criteris continguts en les consultes tributàries escrites a qualsevol obligat, sempre que hi haja identitat entre els fets i les circumstàncies de l'obligat esmentat i els que s'inclouen en la contestació a la consulta.

2. No tindran efectes vinculants per a l'Administració tributària les contestacions a les consultes formulades en el termini al qual es refereix l'apartat 2 de l'article anterior que plantegen qüestions relacionades amb l'objecte o la tramitació d'un procediment, recurs o reclamació iniciat amb anterioritat.

3. La presentació i contestació de les consultes no interrompra els terminis establits en les normes tributàries per al compliment de les obligacions tributàries.

4. La contestació a les consultes tributàries escrites tindrà caràcter informatiu i l'obligat tributari no podrà entaular cap recurs contra aquesta contestació. Podrà fer-ho contra l'acte o actes administratius que es dicten posteriorment en aplicació dels criteris manifestats en la contestació.

Les consultes tributàries escrites estan regulades reglamentàriament en el **Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desenvolupament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs**. En concret, l'article 65 d'aquesta norma identifica **l'òrgan competent per a la contestació a aquestes consultes**.

Article 65. Òrgan competent per a la contestació de les consultes tributàries escrites

*En l'àmbit de competències de l'Estat, la competència per a contestar les consultes a les quals es refereix aquesta subsecció correspondrà a la **Direcció General de Tributs del Ministeri d'Economia i Hisenda**, sense perjudici del que disposa l'article 88.8*

de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Per tant, aquesta Advocacia General ha de precisar que **existeix, per atribució legal, un òrgan administratiu estatal específicament identificat com a competent i responsable de contestar a les consultes que afecten l'aplicació dels tributs estatals la competència normativa dels quals no està cedida**, com és el cas de l'Impost sobre el Valor Afegit. Aquest òrgan és la Direcció General de Tributs del Ministeri d'Hisenda i Funció Pública.

En aquest sentit, sense perjudici que, per aquesta Advocacia, es puga exposar el seu parer jurídic sobre els dubtes plantejats en aquells **punts concrets que puguen afectar l'Administració de la Generalitat**, s'adverteix que, en la mesura en què la consulta trasllada també dubtes sobre l'aplicació de normativa tributària per part d'entitats locals respecte de les quals aquesta Advocacia General no pot legalment, ni deu, estendre el seu assessorament en dret, aquestes entitats tenen l'opció, com s'exposa en el punt següent, de plantejar consulta tributària escrita a l'esmentada Direcció General de Tributs.

2. La possibilitat dels ajuntaments afectats de formular consulta tributària escrita a la Direcció General de Tributs del Ministeri d'Hisenda i Funció Pública

La Llei 10/2005, de 9 de desembre, de la Generalitat, d'assistència jurídica a la Generalitat, delimita l'àmbit subjectiu d'actuació dels serveis jurídics de la Generalitat als ens a què es refereix l'article 1, entre els quals no s'inclouen les entitats locals. Aquesta circumstància, unida a la ja exposada sobre la competència legal per a contestar les consultes relatives a l'aplicació dels tributs estatals, residenciada en la Direcció General de Tributs, fa que **no resulte procedent entrar a donar contestació als dubtes d'aplicació de l'IVA per part dels ajuntaments a què es refereix l'escrit de sol·licitud d'informe**, i això, a més, per les possibles implicacions d'índole tributària que podrien derivar-se en el cas d'exposar uns criteris jurídics que no foren compartits per part de l'administració tributària competent de gestionar, inspeccionar i revisar les actuacions seguides per aquestes entitats locals per al compliment de les seues obligacions fiscals.

Atenent el que s'ha exposat, aquesta Advocacia General no entrarà en aquest informe a donar contestació als dubtes tributaris que plantegen els ajuntaments esmentats en la sol·licitud d'informe, ja que això implica, en primer lloc, un assessorament en matèria tributària a ens respecte dels quals no s'exerceix cap competència; en segon lloc, per implicar l'assumpció d'una responsabilitat que legalment no li correspon, atés que hi ha un òrgan administratiu específic i concret que pot i deu, si es donen les circumstàncies i els requisits legals, donar contestació als dubtes tributaris traslladats; i, finalment, per qüestions de simple eficàcia i eficiència, atés que la contestació que puga donar aquesta Advocacia en cap cas seria vinculant per a l'administració tributària que té atribuïdes les competències de gestió, inspecció, recaptació i revisió de l'Impost sobre el Valor Afegit.

En tot cas, i sense que el que a continuació es diga s'haja de considerar assessorament legal, hem de remetre els ajuntaments interessats a l'opció de formular consulta tributària escrita a la Direcció General de Tributs, a l'empara dels articles 88 i 89 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, cosa que pot fer-se mitjans

electrònics.²

TERCERA. Normativa analitzada

La contestació a la consulta plantejada es realitza sobre la base de la normativa següent, atés que es considera d'aplicació a la matèria:

1. Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit.
2. Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de l'Impost sobre el Valor Afegit.
3. Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació.
4. Llei 20/2017, de 28 de desembre, de taxes.
5. Llei 1/2015, de 6 de febrer, d'hisenda pública, del sector públic instrumental i de subvencions.
6. Llei 13/2004, de 27 de desembre, de caça de la Comunitat Valenciana.
7. Decret 3/2011, de 21 de gener, del Consell, pel qual s'aprova el Reglament de funcionament de la Reserva Valenciana de Caça de La Muela de Cortes.

Així mateix, per la seua especial rellevància i aplicació al cas plantejat, hem de citar expressament la **Sentència 1384/2022, de 27 d'octubre de 2022, del Tribunal Suprem (Contenciós), sec. 2a, dictada en el Recurs 5341/2020 (STS 1384/2022)**, que estableix doctrina jurisprudencial sobre l'arrendament de l'aprofitament cinegètic d'un vedat i la no aplicació de l'exempció relativa a les operacions d'arrendaments que tinguen la consideració de serveis i a la constitució i transmissió de drets reals d'ús i gaudi, actualment recollida en l'art. 20.U.23é a) LIVA.

D'aquesta sentència, que es dicta en relació amb l'atorgament, per part de l'Ajuntament de Fuentespinilla al Club Esportiu Caçadors i Pescadors San Saturio, mitjançant contracte administratiu, de l'aprofitament cinegètic de la muntanya núm. 63 CUP, amb denominació "Robledal", amb un arrendament pel qual percep determinades quantitats, ens interessa destacar el següent:

- "En definitiva, cal partir de la premissa no qüestionada de la condició d'empresari del cedent del vedat mitjançant un contracte oneros, segons l'art. 5.U.c LIVA, que defineix com a empresaris, a l'efecte de l'IVA, "[...] c) Els qui realitzen un o diversos lliuraments de béns o prestacions de serveis que suposen l'explotació d'un bé corporal o incorporeal amb la finalitat d'obtindre ingressos continuats en el temps", i que aquesta prestació ha de ser qualificada de prestació de serveis, a l'efecte de l'IVA, no només per l'abast residual de concepte (és prestació de serveis el que no és lliurament de béns), sinó també perquè l'art. 11 LIVA conté una enumeració expressa de supòsits que són prestacions de serveis, i, entre aquests últims, esmenta "els arrendaments de béns, indústria o negoci, empreses o establiments mercantils, amb opció de compra o sense" (art. 11.Dos.2n LIVA) i "les cessions d'ús o gaudi de béns" (art. 11.Dos.3r LIVA)".

² <https://sedeminhap.gob.es/es-ES/Sedes/Tributos/Procedimientos/Paginas/Default.aspx?IdProcedimiento=239>

- La cessió per un temps determinat i mitjançant preu de l'aprofitament cinegètic en l'àmbit d'una finca, té un encaix adequat en el concepte de prestació de serveis mitjançant cessió d'ús o gaudi d'un bé, en aquest cas, la caça.
- La prestació està netament diferenciada de qualsevol altre aprofitament del qual pugua ser susceptible el terreny, la cessió del qual no es preveu en el contracte, de manera que el propietari conserva totes les facultats per al seu ús o explotació característicament inherents al terreny rústic; això és, l'agrari, el ramader vinculat a l'explotació del sòl, el forestal, etc., que és precisament la destinació que justifica l'exempció de l'art. 20.U.23é LIVA, perquè aquesta beneficia els "arrendaments que tinguen la consideració de serveis" i la "constitució i transmissió de drets reals d'ús i gaudi" que tinguen com a objecte "terrenys", però, com ja s'ha dit, la cessió de l'aprofitament cinegètic és un servei prestat, que té substantivitat pròpia i que no té com a objecte el terreny.
- A conseqüència del que s'ha raonat, la doctrina jurisprudencial que establím és que, a l'efecte d'aplicar l'exempció relativa a les operacions d'arrendaments que tinguen la consideració de serveis i a la constitució i transmissió de drets reals d'ús i gaudi, actualment recollida en l'art. 20.U.23é a LIVA (EDL 1992/17907), l'arrendament de l'aprofitament cinegètic en un terreny no està inclòs en la referida exempció.

Així mateix, resulta il·lustratiu citar el criteri administratiu seguit per la **Direcció General de Tributs** en la **Resolució a consulta vinculant V0670-21, de 23 de març de 2021**, en relació amb la cessió, per part d'un ajuntament, de l'aprofitament cinegètic de determinades muntanyes d'utilitat pública de la seua titularitat, repercutint l'Impost sobre el Valor Afegit, del qual ens interessa destacar el següent:

- L'article 4, apartat u de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit (*Boletín Oficial del Estado* de 29 de desembre), estableix que "estaran subjectes a l'Impost els lliuraments de béns i prestacions de serveis efectuats en l'àmbit espacial de l'Impost per empresaris o professionals a títol oneros, amb caràcter habitual o ocasional, en el desenvolupament de la seua activitat empresarial o professional, fins i tot si s'efectuen en favor dels mateixos socis, associats, membres o partícips de les entitats que les realitzen".
- D'altra banda, l'article 5, apartat dos, de la mateixa llei, disposa que "són activitats empresarials o professionals les que impliquen l'ordenació per compte propi de factors de producció materials i humans, o d'un d'aquests, amb la finalitat d'intervindre en la producció o distribució de béns o serveis".
- L'apartat u del ja esmentat article 5 conté una definició pròpia i específica del concepte d'empresari o professional, considerant com a tals, a l'efecte d'aquest impost, entre d'altres, als "qui realitzen un o diversos lliuraments de béns o prestacions de serveis que suposen l'explotació d'un bé corporal o incorpòral amb la finalitat d'obtindre ingressos continuats en el temps. En particular, tindran aquesta consideració els arrendadors de béns".
- **La cessió a tercers de l'aprofitament cinegètic per un temps determinat i a canvi d'un preu és una operació subjecta a l'Impost sobre el Valor Afegit,**

- i qui la realitze queda qualificat d'empresari a l'efecte d'aquest impost.
- Els preceptes esmentats són d'aplicació general i, per tant, **també als ens públics, que, consegüentment, tindran la condició d'empresaris a l'efecte de l'Impost sobre el Valor Afegit** quan ordenen un conjunt de mitjans personals i materials, amb independència i sota la seua responsabilitat, per a desenvolupar una activitat empresarial mitjançant la realització continuada de lliuraments de béns o prestacions de serveis, assumint el risc i ventura que pugua produir-se en el desenvolupament de tal activitat, **així com quan realitzen arrendaments de béns o cessions de drets amb la finalitat d'obtindre ingressos continuats en el temps.**
 - L'article 7, número 9é, de la Llei de l'Impost sobre el Valor Afegit, preceptua que no estaran subjectes a l'Impost les concessions i autoritzacions administratives. **En conseqüència, la cessió d'un aprofitament cinegètic no estarà subjecta a l'Impost sobre el Valor Afegit quan aquesta s'efectue mitjançant l'atorgament d'una concessió o autorització administrativa.**
 - En aquest sentit, ha de tindre's en compte la sentència del Tribunal Suprem de 22 de juny de 1992, que assenyala que uns terrenys d'utilitat pública i titularitat municipal, sobre els quals recau un contracte de cessió d'aprofitament de caça, tenen la naturalesa de béns patrimonials, siguen "propis", i en aquest cas poden constituir font d'ingressos de naturalesa privada per a l'erari municipal, o "comunals", que seran aquells l'aprofitament i el gaudi dels quals correspon en exclusiva a la comunitat de veïns. No obstant això, també poden tindre aquests béns naturalesa demanial, com en un cas diferent reconegut pel Suprem en la seua sentència de 30 de gener de 1998. **Dependrà, en conseqüència, de la naturalesa de l'immoble el títol en virtut del qual pot tindre lloc aquesta cessió, que serà mitjançant una concessió o autorització administrativa, si fora demanial, o a causa d'un contracte diferent, de naturalesa administrativa o civil, en el supòsit en què estiguem davant d'un bé de caràcter patrimonial.**
 - Per aquesta raó, la contraprestació per la utilització privativa o l'aprofitament especial d'un bé de domini públic haurà de realitzar-se mitjançant el pagament de la corresponent taxa, per imperatiu de l'article 20.1 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat mitjançant el Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, mentre que quan el bé l'aprofitament del qual és objecte de cessió tinga caràcter patrimonial podrà establir-se l'obligació de pagament d'un preu per part del cessionari.

QUARTA. Sobre les consultes relatives a si un ajuntament ha de repercutir l'IVA (Impost sobre el Valor Afegit) en l'alienació dels permisos de caça (venda de les quotes d'entrada) que li assigna la direcció general competent en l'administració i la gestió de l'RVCMC; el tipus d'IVA aplicable, si és el cas; i si hi ha algun cas en què els ajuntaments (o alguna tipologia d'ajuntament en concret) queden exempts d'aquesta obligació.

El Decret 3/2010, de 21 de gener, del Consell, pel qual s'aprova el Reglament de funcionament de la Reserva Valenciana de Caça de La Muela de Cortes, estableix, en l'article 11, el següent:

Article 11. Permisos d'ajuntaments

1. *Els ajuntaments amb terrenys inclosos en la reserva podran disposar dels permisos de caça següents:*

a) *Caça major per acostament: els ajuntaments disposaran d'un mínim del 40 % i un màxim del 50 % de cada modalitat de permisos d'acostament. El repartiment entre ajuntaments serà proporcional al percentatge de terrenys inclosos en la reserva de cada terme municipal en un 50 % i a parts iguals en un altre 50 %. La caça major per acostament es podrà realitzar sobre tota la superfície de la reserva.*

b) *Caça del senglar: cada ajuntament assignarà els permisos de caça del senglar de les casernes del seu terme municipal que, a tals efectes, s'establisquen en el pla tècnic. La manera d'obtenció dels permisos la fixaran els ajuntaments, igual que el preu d'aquest*

c) *Caça menor: cada ajuntament assignarà la totalitat dels permisos en les modalitats de caça menor de les casernes del seu terme municipal que, a tals efectes, s'establisquen en el pla tècnic. Els terrenys no inclosos en aquestes casernes s'establiran com a zones de reserva de caça, sense perjudici del que estableix l'article 13 d'aquest decret.*

2. *L'adjudicació per part dels ajuntaments dels permisos d'acostament podrà realitzar-se a preu fix o mitjançant subhasta de la quota d'entrada, **segons la normativa de règim local que els siga aplicable**. També podran cedir-los a les societats de caçadors que hi haja en els municipis que formen part de la reserva.*

3. *El preu dels permisos de caça menor i caça del senglar serà fixat lliurement per cada ajuntament, **segons la normativa de règim local que els siga aplicable, i es farà públic**.*

4. *Els ajuntaments podran cedir els permisos de caça de què disposen en les diferents modalitats a la direcció tècnica de la reserva perquè aquesta procedisca a la seua adjudicació, bé per subhasta o per sorteig públic; els ingressos obtinguts per aquests correspondran als ajuntaments.*

5. *El director tècnic de la reserva podrà cedir l'expedició de permisos, en el cas de la caça del senglar i de la caça menor, als ajuntaments, sempre que els sol·liciten aquests.*

El règim econòmic que resulta d'aplicació als ingressos procedents dels negocis jurídics que realitzen els ajuntaments inclosos en la reserva de caça de La Muela de Cortes sobre els permisos de caça dels quals puguen disposar és, segons l'article mencionat, el que estableix la normativa de règim local; en conseqüència, cal acudir a aquesta normativa per a determinar com i de quina manera han de gestionar-se aquests ingressos des del punt de vista de la hisenda, pressupostar i comptable, qüestions aquestes en les quals aquesta Advocacia no hi entrarà, atés que la seua competència d'assessorament jurídic està legalment limitada, com ja s'ha advertit anteriorment, a la Generalitat, així com a les entitats de dret públic, societats i fundacions vinculades o dependents d'aquesta (article 1, Llei 10/2005, de 9 de desembre, d'assistència jurídica a la Generalitat). Conseqüentment, tampoc es pronunciarà aquesta Advocacia General sobre la subjecció o no a l'IVA d'aquests ingressos municipals; en aquest punt, remet al que s'exposa en la consideració jurídica segona

i recorda l'opció de formular consulta tributària escrita a la Direcció General de Tributs.

CINQUENA. Sobre les consultes realitzades en relació amb els permisos destinats a sorteig públic

La direcció general que planteja la consulta trasllada una sèrie de dubtes sobre l'aplicació de l'IVA respecte dels ingressos que recapta la Generalitat procedents de les quotes d'entrada i complementària de permisos de caça per acostament.

En relació amb els ingressos procedents de permisos de caça, l'article 10.2 del Decret 3/2011, de 21 de gener, del Consell, pel qual s'aprova el Reglament de funcionament de la Reserva Valenciana de Caça de La Muela de Cortes, estableix el següent:

Article 10. Règim econòmic

1. Tindran la consideració d'**ingressos** l'import dels permisos de caça, la venda de caps de bestiar vius o morts, així com qualsevol producte procedent de la gestió cinegètica.

2. La quantia econòmica dels permisos de caça major per acostament es fraccionarà en dues parts:

a) **Quota d'entrada:** l'abonament serà requisit previ a l'expedició del permís i serà independent del resultat de la cacera.

b) **Quota complementària:** s'establirà en funció de la modalitat de caça i del resultat de l'activitat cinegètica i es liquidarà finalitzada la cacera sobre la base dels criteris establits en cada cas.

La quantia de totes dues quotes es fixarà en el pla anual.

3. **Els ingressos resultants de l'abonament de les quotes, així com d'altres aprofitaments cinegètics realitzats en la Reserva Valenciana de Caça, podran ser recaptats per cada ajuntament, procedents dels permisos assignats a aquests, o per la Generalitat, en un compte de millores de la reserva creada a aquest efecte, i distribuïts entre els ajuntaments i propietaris inclosos en la reserva, amb un informe previ de la Junta Consultiva, amb els criteris especificats en aquest article i en l'article 11 del present decret.**

Tot el que s'ha exposat anteriorment, així com la distribució de permisos que a continuació s'indiquen, queden reflectits en els annexos corresponents. Aquests annexos podran ser modificats, amb informe previ del director tècnic de la reserva, proposta d'aprovació de la Junta Consultiva i resolució de la direcció general competent en matèria de caça.

Si hi haguera pagaments procedents de permisos atorgats a conseqüència de l'aplicació dels articles 13, 14 i 15 d'aquest decret, aquests pagaments s'ingressaran en el compte de la reserva i es repartiran segons el que s'estableix en aquesta norma.

Per la seua banda, l'article 13 del decret esmentat estableix el següent:

Article 13. Permisos d'acostament a sorteig

1. **La resta de permisos de caça major per acostament no distribuïts entre els ajuntaments i els propietaris se sortejaran públicament.** Les normes i els preus que regisquen el gaudi d'aquests permisos figuraran com a annexos en el pla anual, i s'establiran amb l'objectiu d'oferir permisos a l'abast de la majoria de caçadors.

2. A aquest efecte podran presentar-se sol·licituds per a caça major per acostament en les modalitats previstes en el pla anual per a aquests permisos. En el sorteig es reservarà almenys la meitat de permisos per a caçadors amb residència a la Comunitat Valenciana. En cas de no completar-se aquesta quantitat, els permisos corresponents a residents a la Comunitat Valenciana passaran a formar part de la quota de sorteig.

De la lectura dels preceptes anteriors i de la informació subministrada per la direcció general, s'extrauen, excepte error, les conclusions següents:

a) Respecte de la recaptació procedent de les quotes d'entrada de permisos de caça major per acostament realitzada per sorteig

- La Generalitat (no es concreta quin òrgan) recapta determinades quantitats per l'adjudicació de quotes d'entrada de permisos de caça major per acostament de l'article 10.2, lletra a, del Decret 3/2011, adjudicacions que s'efectuen a través del sorteig a què es refereix l'article 13 del decret esmentat.
- **No es concreta la figura jurídica per mitjà de la qual s'instrumenta el cobrament dels imports** que es reben per aquest concepte, si bé **s'exclou que aquests imports s'exigisquen en concepte de taxa, ja que està expressament exclosa del fet imposable de la taxa regulada en l'article 26.1-1 de la Llei 20/2017, de 28 de desembre, de taxes**. D'altra banda, no està establert que els preus que s'han de recaptar ho siguen en concepte de preu públic, ni que aquests preus constituïsquen pròpiament ingressos de la Generalitat.
- Segons es dedueix dels articles 10 i 13 del decret, **la Generalitat es limita a recaptar "per compte" dels ajuntaments i propietaris inclosos en la reserva les quotes dels permisos de caça major per acostament**, ja que es diu que els ingressos resultants de l'abonament de les quotes **podran ser recaptats per la Generalitat**, en un compte de millores de la reserva creada a aquest efecte, **i distribuïts entre els ajuntaments i propietaris inclosos en la reserva**. Sobre aquest extrem han de fer-se les precisions següents:
 - i. **No consta el tractament pressupostari o extrapressupostari que es dona a la recaptació** procedent d'aquestes quotes obtinguda per l'òrgan de la Generalitat que les gestiona, atés que **no s'aporta aquesta dada per part de la direcció general que planteja la consulta**.
Entenem que si la Generalitat es limita a recaptar "per compte" de tercers, el producte d'aquesta recaptació no tindria la consideració d'ingrés pressupostari de la Hisenda Pública de la Generalitat, i, **per tant, no s'integraria en el seu pressupost d'ingressos** i, conseqüentment, hauria de tractar-se i comptabilitzar-se com un ingrés extrapressupostari i el seu posterior pagament com una despesa extrapressupostària. No obstant això, aquest extrem no ha sigut comunicat per l'òrgan consultant.
 - ii. **No consta en concepte de què s'abona als ajuntaments i propietaris inclosos en la reserva el producte de la recaptació gestionada per la Generalitat**, si bé s'ha de descartar que siga en pagament de serveis prestats per aquests, així com que el lliurament es realitze en concepte de subvenció o lliurament gratuït sense contraprestació.
 - iii. No consta el tipus de document o documents (factures, tiquets,

rebuts, etc.) que s'emeten en ocasió del cobrament dels imports procedents de les adjudicacions de les quotes d'abonament, ni qui hi figura com a emissor. En aquest sentit, no s'informa per part de l'òrgan que realitza la consulta del compliment o no de les obligacions de facturació a què es refereix el Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació.

- b)** Respecte de la recaptació procedent de les quotes complementàries de permisos de caça major per acostament

Respecte d'aquestes quotes complementàries, es dedueix que la seua quantia és variable, ja que s'estableix en funció de la modalitat de caça i del resultat de l'activitat cinegètica, i que es liquida finalitzada la cacera. D'altra banda, segons es desprèn de la informació facilitada per la direcció general consultant, **aquesta quota es liquida al guia-zelador de la reserva una vegada finalitzada la cacera**: si el pagament és en metàl·lic, el zelador l'ingressa directament en caixa en els comptes bancaris facilitats prèviament per aquestes entitats; si és via datàfon, i com que aquest està associat al compte bancari de millores de l'RVCMC (compte de la GVA), en finalitzar la temporada es procedeix a tramitar l'ingrés de les quantitats corresponents a cada ajuntament.

Referent a aquestes quotes, cal fer el mateix plantejament realitzat en el punt anterior sobre la recaptació de les quotes d'abonament.

Partint del que s'ha exposat anteriorment, es passa a contestar les qüestions (dubtes) concretes traslladades:

1. Ha d'aplicar aquesta conselleria l'IVA en el cobrament dels permisos que adjudica per aquesta modalitat (quotes d'entrada)?

Amb caràcter previ a contestar a aquesta qüestió, **caldrà aclarir, en primer lloc, si estem o no davant de drets de contingut econòmic la titularitat del qual correspon a l'Administració de la Generalitat**, i si s'integren o no en la Hisenda Pública de la Generalitat tal com aquesta es defineix en l'article 6 LHPSPIS.³ En segon lloc, i per al cas de considerar-se que estem davant de drets de la Hisenda Pública Valenciana, caldrà identificar si estem davant de drets de naturalesa pública o de naturalesa privada, atenent el que disposa l'article 7 de l'esmentada LHPSPIS.

Article 7. Drets de la Hisenda Pública de la Generalitat

La Hisenda Pública de la Generalitat està constituïda pels drets següents:

³ Article 6. De la Hisenda Pública de la Generalitat.

1. La Hisenda Pública de la Generalitat comprén el conjunt de drets i obligacions de contingut econòmic **la titularitat del qual** correspon a l'Administració de la Generalitat i a la resta de subjectes que conformen el sector públic administratiu de la Generalitat.

1. *De naturalesa pública: tindran aquesta naturalesa els tributs i altres drets de contingut econòmic **la titularitat dels quals** correspon a l'Administració de la Generalitat i a la resta de subjectes que conformen el seu sector públic administratiu, sempre que deriven de l'exercici de potestats administratives o del desenvolupament de les seues competències, i, en particular:*

- a) *Els seus propis impostos, **taxes** i contribucions especials.*
- b) *Els tributs cedits, totalment o parcialment, per l'Estat.*
- c) *Els recàrrecs que pogueren establir-se sobre els tributs de l'Estat.*
- d) Els seus preus públics.**
- e) *La participació en el Fons de Garantia de Serveis Públics Fonamentals.*
- f) *Les participacions en els ingressos de l'Estat a través dels fons i mecanismes que establisquen les lleis.*
- g) *Les assignacions i subvencions que s'establisquen en els Pressupostos generals de l'Estat.*
- h) *Les transferències dels fons de compensació interterritorial.*
- i) *L'emissió de deute i el producte de les operacions de crèdit.*
- j) *El producte de les multes i sancions en l'àmbit de la seua competència.*
- k) *Els ingressos procedents de fons de la Unió Europea.*
- l) ***Qualsevol altra classe de drets de naturalesa pública que la llei establisca en favor de la Hisenda Pública de la Generalitat***

2. ***De naturalesa privada: els ingressos procedents del seu patrimoni, llegats, donacions i altres ingressos de dret privat.***

En el cas d'entendre que estem en presència de drets de la Hisenda Pública Valenciana, hauria de concretar-se si estem davant d'una taxa, un preu públic, una altra mena de dret de naturalesa pública, o si estem davant d'un ingrés de naturalesa privada.

En aquest punt, hem de tindre present que la **Llei 20/2017, de 28 de desembre, de taxes, en l'article 26.1.1**, relatiu a la taxa per llicències, permisos, autoritzacions i registres pels òrgans competents en matèria de medi ambient, **declara expressament la NO SUBJECCIÓ a aquesta taxa** de: a) la caça desenvolupada en reserves valencianes de caça. El seu règim serà el que estableix, per a cada una de les reserves valencianes de caça, la normativa vigent en matèria de caça a la Comunitat Valenciana.

Article 26.1-1. Fet imposable

1. *Constitueix el fet imposable d'aquesta taxa la prestació, per la conselleria competent en matèria de medi ambient, dels serveis següents:*

- a) *Expedició de llicències necessàries per a la pràctica de la caça dins del territori de la Comunitat Valenciana.*
- b) *Expedició de llicències i registre d'embarcacions necessàries per a la pràctica de la pesca en aigües continentals de la Comunitat Valenciana.*
- c) *Expedició de llicència per a la pràctica de la caça amb caràcter interautonòmic.*

- d) Expedició de llicència per a la pràctica de la pesca en aigües continentals amb caràcter interautonòmic.
- e) Expedició de permisos de caça en zones de caça controlada.
- f) Expedició de permís de pesca en vedats.
- g) Expedició d'autoritzacions excepcionals per a la captura d'aus fringíl·lides amb xarxa a la Comunitat Valenciana.
- h) Declaració, registre de vedats i llicència d'aprofitament anual.
- i) Actuacions relatives a vies pecuàries.

2. No estarà subjecta a aquesta taxa:

- a) La caça desenvolupada en reserves valencianes de caça. El seu règim serà el que estableix, per a cada una de les reserves valencianes de caça, la normativa vigent en matèria de caça a la Comunitat Valenciana.
- b) L'expedició de llicències o permisos que siguen conseqüència de la rectificació de la menció del sexe i el nom en el Registre Civil.

En aquest punt, cal recordar que la no subjecció a un tribut, segons disposa l'article 20 de la Llei 58/2003, general tributària, implica la no realització del fet imposable, que és el pressupost fixat per la llei per a configurar cada tribut i la realització del qual origina el naixement de l'obligació tributària principal.

No es tracta, per tant, d'un supòsit d'exempció de la taxa el que ens ocupa, sinó de no subjecció a aquesta taxa, la qual cosa porta a concloure que **en cap cas la "caça desenvolupada en reserves valencianes de caça" constitueix, actualment, el fet imposable d'una taxa de la Generalitat**, la qual cosa descarta que estiguem davant d'ingressos tributaris. Això comporta una conseqüència immediata, com és que **no es done el supòsit que preveu la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit, en l'article 7, de no subjecció a l'IVA.**

Article 7. Operacions no subjectes a l'impost.

No estan subjectes a l'impost:

- 8.A) Els lliuraments de béns i prestacions de serveis realitzats directament per les administracions públiques, així com les entitats a les quals es refereixen els apartats C i D d'aquest número, **sense contraprestació o mitjançant contraprestació de naturalesa tributària.**

Descartat que estiguem davant d'un ingrés tributari, **en el cas d'entendre que es tractara d'ingressos de la Generalitat d'un altre tipus, siguen de naturalesa pública o de naturalesa privada, entenem que es reportaria l'IVA** en ocasió del cobrament dels imports procedents tant de les quotes d'abonament com de les quotes complementàries, en entendre que s'estaria verificant el fet imposable de l'impost esmentat, tal com aquest ve definit en l'article 4 de la Llei 37/1992, atribuint-se a la Generalitat la condició d'empresari o professional, de conformitat amb el que es disposa en l'article 5 de la llei esmentada, que considera com a tals, a l'efecte d'aquest impost, entre d'altres, als "qui realitzen un o diversos lliuraments de béns o prestacions de serveis que suposen l'explotació d'un bé corporal o incorporal amb la finalitat d'obtindre ingressos continuats en

el temps. En particular, tindran aquesta consideració els arrendadors de béns". En conseqüència, caldría repercutir les quotes d'IVA reportat al destinatari de la quota adjudicada, al tipus general de l'impost (21 %).

Cal indicar, però, que en el cas d'entendre que s'estiga **davant de concessions o autoritzacions administratives**, resultaria d'aplicació el supòsit de no subjecció a l'IVA previst i regulat en l'article 7, 9é, LIVA, que estableix:

Article 7. Operacions no subjectes a l'impost

No estan subjectes a l'impost:

[...]

9. Les concessions i autoritzacions administratives, a excepció de les següents:

- a) *Les que tinguen com a objecte la cessió del dret a utilitzar el domini públic portuari.*
- b) *Les que tinguen com a objecte la cessió dels immobles i de les instal·lacions en aeroports.*
- c) *Les que tinguen com a objecte la cessió del dret a utilitzar infraestructures ferroviàries.*
- d) *Les autoritzacions per a la prestació de serveis al públic i per al desenvolupament d'activitats comercials o industrials en l'àmbit portuari.*

No obstant això, no es té constància que el cobrament de les quotes a què es refereix l'article 10.3 del Decret 3/2011 es realitza, per part de la Generalitat, en concepte de contraprestació per una concessió o autorització administrativa, ja que això comportaria que s'exigira el pagament d'una taxa.⁴

⁴Llei 20/2017, de 28 de desembre, de taxes.

Article 1.2-1 Concepte.

1. Són **taxes** aquelles prestacions patrimonials públiques de naturalesa pecuniària, exigibles legalment, el fet imposable de les quals consisteix en la **utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic**, o en la prestació de serveis públics o la **realització d'activitats en règim de dret públic**, que es referisquen a l'obligat tributari, o que l'afecten o el beneficien de manera particular, quan hi concórrega qualsevol de les circumstàncies següents:

- a) *Que no siguen de sol·licitud o de recepció voluntària per als obligats tributaris.*
 - b) *Que no les preste o les realitze el sector privat, estiga o no establida la seua reserva a favor del sector públic, d'acord amb la normativa vigent.*
2. A l'efecte del que disposa la lletra a de l'apartat anterior, es considerarà que no hi ha voluntarietat per part dels obligats tributaris quan es produísca qualsevol de les dues circumstàncies següents:
- a) *Que la sol·licitud la imposen disposicions legals o reglamentàries.*
 - b) *Que els serveis o les activitats requerits siguen imprescindibles per a la vida privada o social de l'obligat tributari.*

Finalment, en el cas, com sembla ser, que la recaptació de les quotes es realitze per part de la Generalitat "per compte" dels ajuntaments i propietaris de l'àmbit de la reserva, actuant com una espècie de mer recaptador, sense que el producte d'aquesta recaptació s'imputara en els pressupostos de la Generalitat, per no considerar-se drets de naturalesa econòmica de la seua titularitat, restaria per determinar si les operacions relacionades amb les quotes d'abonament i complementàries per "compte de tercers" determinarien la subjecció a l'IVA.

Entenem que en aquest cas caldria identificar, atés que el destinatari dels ingressos recaptats són fonamentalment ajuntaments, en concepte de què cobrarien aquests ajuntaments aquests ingressos (taxes, preus públics, preus privats, etc.). No obstant això, en tot cas, entenem que, en ocasió del cobrament per part de la Generalitat dels imports procedents de les quotes d'abonament i les complementàries, es produiria la meritació de l'IVA i la subsegüent obligació de repercutir les quotes de l'IVA per part de la Generalitat, que hauria d'ingressar-lo a la Hisenda estatal. Les posteriors operacions de pagament de l'import de la recaptació a cada ajuntament entenem que no estarien subjectes a l'IVA, atés que es tracten de simples operacions de tresoreria.

2. Les taxes previstes en la Llei 20/2017 estan sotmeses a IVA?

En la mesura en què les taxes regulades en la Llei 20/2017 constitueixen ingressos de naturalesa tributària, resulta d'aplicació el que es disposa en l'article 7. 8é LIVA, que estableix, com s'ha indicat anteriorment, la **no subjecció a l'impost esmentat** dels lliuraments de béns i prestacions de serveis realitzats directament per les administracions públiques sense contraprestació o **mitjançant contraprestació de naturalesa tributària**.

3. És equiparable el cobrament de les quotes d'entrada i de les quotes complementàries en l'RVCMC amb el cobrament de les taxes per l'expedició d'un permís de caça i el seu abatiment en una zona de caça controlada?

En relació amb aquest dubte, hem d'observar que, en l'actualitat, la Llei 20/2017, de taxes, configura, a efectes tributaris, **de manera diferent cadascun d'aquests supòsits**, i, per tant, no són equiparables; i entenem que això és així perquè, en el cas de la taxa per l'expedició d'un permís de caça i el seu abatiment en una zona de caça controlada, aquest supòsit es configura de manera expressa i indubtable com una "taxa de la Generalitat", la qual cosa implica que és un ingrés de naturalesa pública de titularitat de la Generalitat, que s'integra en el seu pressupost i que, com la resta d'ingressos, està sotmés al **principi legal de no afectació** a un fi determinat, excepte previsió legal expressa (**article 25 LHPSPIS**).

Article 25. Principis i regles de gestió pressupostària.

*3. Els recursos de l'Administració de la Generalitat, els de cadascun dels seus organismes autònoms i els de les entitats integrants del sector públic de la Generalitat amb pressupost limitatiu **es destinaran a satisfer el conjunt de les seues respectives obligacions**, llevat que per llei s'establisca la seua afectació a fins determinats.*

Per contra, tal com es configura *de facto* el sistema de recaptació de les quotes d'entrada i de les quotes complementàries en l'RVCMC, el producte del qual posteriorment es "distribueix" entre els ajuntaments i propietaris inclosos en la reserva, en virtut del que recull una norma reglamentària, aquest sistema té un encaix impossible en la figura de taxa de la Generalitat, ja que no podria entendre's, excepte previsió expressa legal, que el producte d'una taxa de la Generalitat es destinara a una altra cosa diferent que a satisfer el conjunt de necessitats financeres de la Generalitat, com ocorre amb la resta de taxes, impostos, preus públics i altres ingressos de naturalesa pública o privada.

Per tant, sobra qualsevol intent d'equiparació o comparativa entre totes dues situacions actualment, mentre es mantinga el sistema de "distribuir" el producte de la recaptació de les quantitats recaptades en concepte de quotes d'abonament i complementàries i no es determine clarament la naturalesa jurídica de l'ingrés que determinen (taxa, preu públic, ingrés de naturalesa pública o preu privat) i, sobretot, l'ens titular del dret al cobrament d'aquests ingressos, qüestió aquesta última que determinarà el règim jurídic aplicable (normativa de la Generalitat o normativa de les entitats locals).

4. Finalment, respecte a l'ingrés de la quota complementària (tant en exemplars de permisos de sorteig com en els procedents dels ajuntaments), estaria sotmesa a l'IVA?

Respecte d'aquesta qüestió, entenem que, llevat que es tracte d'ingressos de naturalesa tributària o de cobrament derivat de concessions o autoritzacions administratives, la recaptació d'aquests conceptes està subjecta i no exempta d'IVA; així, doncs, ha de repercutir-se aquest impost als qui abonem les quotes esmentades.

SISENA. Sobre la publicitat del present informe

El sotssecretari afig en la seua sol·licitud d'informe una consulta sobre l'obligació de publicar aquest informe, d'acord amb l'article 27 del Decret 105/2017, de desenvolupament de la Llei 2/2015. La nova Llei 1/2022, de 13 d'abril, de transparència i bon govern de la Comunitat Valenciana, el títol I de la qual ja ha entrat en vigor, preveu en l'article 16.2:

2. A més, l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic instrumental han de publicar la informació següent, adaptada a les seues particularitats organitzatives: a) Els informes jurídics de l'Advocacia General de la Generalitat que donen resposta a consultes plantejades, en la mesura que suposen una interpretació del dret, és a dir, que tinguen incidència sobre la interpretació i l'aplicació de les normes. Ha de ser necessària una consulta prèvia a l'Advocacia General de la Generalitat amb caràcter preceptiu.

La disposició final segona de la Llei 1/2022, en l'apartat segon, assenyalava que:

2. Romandran en vigor, en tot el que no s'opose a aquesta llei i fins que no es deroguen expressament, el Decret 105/2017, de 28 de juliol, del Consell, de desenvolupament de la Llei 2/2015, de 2 d'abril, de la Generalitat, en matèria de transparència i de regulació del Consell de Transparència, Accés a la Informació Pública i Bon Govern, i el Decret 56/2016, del Consell, de 6 de maig, pel qual s'aprova el

Codi de bon govern de la Generalitat. El Consell haurà d'efectuar, si és el cas, les modificacions normatives necessàries per a adaptar el contingut d'aquests decrets al que estableix aquesta llei."

D'altra banda, l'article 27.2 del Decret 105/2017, de desplegament de la Llei 2/2015, situat en el capítol I del títol II, dedicat a la publicitat activa, disposa que:

"Així mateix, les sotssecretaries publicaran, amb una consulta preceptiva prèvia a l'Advocacia General de Generalitat, els informes jurídics d'aquesta que donen resposta a consultes plantejades en la mesura que suposen una interpretació del dret, dels drets garantits en la normativa vigent en matèria de transparència o que tinguen efectes jurídics, amb els límits establits en la Llei 19/2013, de 9 de desembre, especialment en els articles 14.1r, lletres f i k i 18.1.b."

Per tot això, sense apreciar la concurrència de cap dels límits previstos en la Llei 19/2013, entenem que el present informe jurídic ha de ser objecte de publicitat activa.

És tot el que cal informar en dret.

València, el dia de la signatura electrònica del present document.

L'ADVOCAT DE LA GENERALITAT